

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 203.204 van 22 april 2010
in de zaak A. 172.785/X-12.817.**

In zake: Robert GHELDOLF
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joost Hendrix
kantoor houdend te 1050 BRUSSEL
Louizalaan 114/27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de stad VEURNE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Reynaert
kantoor houdend te 8630 VEURNE
Astridlaan 2A
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij:

Marc HAUSPIE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rik Ascrawat
kantoor houdend te 8630 VEURNE
kaaipaats 10
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 8 mei 2006, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 20 februari 2006 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne waarbij aan Marc Hauspie de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het slopen van een stal, het dempen van een beek en het aanleggen van een nieuwe beek op een terrein gelegen te Veurne, Reygaerdijkstraat, kadastraal bekend sectie A, nrs. 216/b en 216/c.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 25 augustus 2006.

Adjunct-auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 februari 2010.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Hendrix, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Wim Lammens, die loco advocaat Frank Reynaert verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 4 mei 2005 (datum van het ontvangstbewijs) vraagt de tussenkomende partij aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne de vergunning voor de “aanleg beek en dempen beek + slopen stal”, op een terrein gelegen te Veurne, Reygaerdijkstraat, kadastraal bekend sectie A, nrs. 216/b en 216/c.

Het betrokken perceel is volgens het bij koninklijk besluit van 6 december 1976 vastgestelde gewestplan Veurne-Westkust gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

3.2. De verzoeker is eigenaar van een perceel, palend aan het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft.

3.3. Op 7 juli 2005 brengt de afdeling Land - West-Vlaanderen een gunstig advies uit.

Op 12 december 2005 brengt de NMBS Holding een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 7 februari 2006 brengt de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies uit, op voorwaarde dat de voorwaarden van het advies van de NMBS nageleefd worden.

3.4. Bij het thans bestreden besluit van 20 februari 2006 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Veurne de gevraagde vergunning, waarvan aan de verzoeker op 7 maart 2006 kennis wordt gegeven.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. In het verzoekschrift tot nietigverklaring zet de verzoeker zijn belang uiteen als volgt:

“Verzoeker wordt door de Beslissing geschaad, nu de omleiding van de beek zorgt voor een kortere natuurlijke zuiveringscyclus van het door de beek stromende afvalwater; gezien de beek ten westen van het erf van verzoeker gelegen is, en de heersende windrichting precies het westen is, ondergaat verzoeker diensgevolge geurhinder;

Daarenboven dient een strook van 7 meter breedte vrijgehouden te worden tussen de spoorstaven en de nieuwe beek; op deze plaats zal onkruid groeien, hetwelk het aanpalende perceel van verzoeker zal aantasten, zowel direct als door bestuiving en uitzaaiing; er zij herinnerd aan de lokalisatie van de betrokken percelen en de heersende westenwind;

Verzoeker legt een uittreksel uit de kadastrale legger voor om zijn rechten op de westelijk gelegen gronden aan te tonen;

Verzoeker heeft dan ook belang bij huidige procedure”.

4.2. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord een exceptie van niet-ontvankelijkheid op van gebrek aan het vereiste belang.

Zij zet deze exceptie uiteen als volgt:

- “7. De verzoekende partij stelt belang te hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.
Verzoeker is van oordeel dat de bestreden beslissing hem schaadt, nu de omleiding van de beek zorgt voor een kortere natuurlijke zuiveringscyclus van het door de beek stromende afvalwater. Aangezien de beek ten westen van het erf van verzoeker zou gelegen zijn en dit de heersende windrichting zou zijn, zou verzoeker hierdoor geurhinder ondervinden.
8. De rechtspraak van de Raad van State erkent in hoofde van de verzoekende partij het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden zijn vervuld: enerzijds dient de verzoeker door de bestreden administratieve handelingen een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden, anderzijds moet de eventueel tussen te komen nietigverklaring van de beslissing aan de verzoekende partij een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook. Het belang is immers het voordeel dat verzoeker verwacht te halen uit het verdwijnen van de schade die voor hem is ontstaan uit de bestreden beslissing, welke verdwijning het rechtstreekse gevolg is van de gevorderde vernietiging.
9. Verzoeker toont op geen enkele wijze aan dat het dempen van de beek en het aanleggen van de beek naar een ander tracé hem een rechtstreeks en zeker belang verleent.
Het door verzoeker opgeworpen nadeel, met name dat de omleiding van de beek geurhinder zou kunnen veroorzaken is louter hypothetisch en geenszins bewezen.
Mede gelet op het feit dat de ‘rechttrekking’ van de beek zich slechts over een relatief beperkte afstand zal uitstrekken (één kadastraal perceel) en derhalve in effectieve daling van lengte van het tracé slechts over enkele meters geschiedt, bezit de verzoekende partij geenszins het vereiste belang om een vernietigingsprocedure bij de Raad van State op te starten.
Daarenboven kan ook geenszins worden gesteld dat de door verzoeker eventueel te verwachten hinder rechtstreeks veroorzaakt wordt door het dempen en verleggen van het tracé van de beek. De oorzaak van deze hypothetische hinder is het gevolg van vervuiling, waarvan de vergunningsaanvrager geenszins de oorzaak is.
Indien de verzoeker hinder zou ondervinden op zijn perceel van vervuild water aangevoerd door de te dempen en te verleggen beek, dient hij desgevallend via een gerechtelijke procedure inzake burenhinder op te treden tegen de vervuilers, doch geenszins beroep doen op een vernietigingsprocedure voor uw Raad.
Ook dit toont het gebrek aan van het vereiste belang voor uw Raad.
10. Verzoeker haalt bovendien als belang aan dat een strook van 7 meter dient te worden vrijgehouden tussen de spoorstaven en het nieuwe tracé van de beek. Verzoeker stelt dat op deze plaats onkruid zal groeien, zodat hij hiervan rechtsreeks nadeel zal ondervinden door bestuiving en uitzaaiing van dat onkruid.
Andermaal wijst verzoeker hiervoor op de ‘heersende westenwind’. Het aangevoerde belang is louter hypothetisch. Nergens blijkt uit dat de aanvrager het perceel niet zal onderhouden.

Desgevallend zal de huidige verzoeker, wanneer blijkt dat onkruid op het voornoemde perceel groeit én hij hiervan hinder zou ondervinden, de bevoegde gerechtelijke instanties kunnen aanspreken.

Het verzoek tot vernietiging dient te worden afgewezen als onontvankelijk bij gebrek aan belang.

11. De verzoekende partij stelt enerzijds dat de beek ten westen van zijn erf is gelegen en anderzijds toont hij aan dat hij rechten heeft op de westelijk gelegen gronden. Dit is duidelijk tegenstrijdig. De gronden liggen volgens de verwerende partij ten westen van de beek, en dus niet omgekeerd, zodat de opmerkingen over de westenwind geen relevantie hebben.

Het belang is niet aanwezig, minstens niet duidelijk en concreet aangetoond”.

- 4.3. De tussenkomende partij werpt een gelijkaardige exceptie op, welke zij uiteenzet als volgt:

“Ter zake heeft GHELDOLF (...) geen enkel belang.

Dat immers de opmerking dient gemaakt te worden dat GHELDOLF Robert geen landbouwer meer is.

Dat immers meester Oswald VANLERBERGHE, advocaat te Diksmuide werd aangesteld als pandverzilveraar en de hoevebekleding van de hoeve GHELDOLF werd verkocht.

Dat bovendien het louter verleggen van de beek voor Robert GHELDOLF geen enkel nadeel kan uitmaken en de door hem opgegeven redenen niet alleen drogredenen zijn, doch bovendien totaal niet bewezen.

De beek is een verzameling van regenwater en geeft op geen enkel ogenblik geurhinder af. Ook de bewering dat tussen de spoorstaven en de nieuwe beek onkruid zal groeien, is een zoveelste drogreden, laat staan dat dit zou bewezen worden. Men kan zich moeilijk steunen op feiten die zich eventueel zouden kunnen voordoen.

Er is derhalve in hoofde van GHELDOLF Robert geen enkel rechtsgeldig belang”.

- 4.4. In de memorie van wederantwoord beantwoordt de verzoeker deze excepties als volgt:

“1. Tegenpartijen betwisten dat verzoeker belang zou hebben bij huidig geding;

2. Tussenkomende Partij meent dat verzoeker geen landbouwer meer zou zijn en geen exploitatie meer zou hebben op zijn erf;

3. Hiervan brengt Tussenkomende Partij geen enkel bewijs aan, zodat het argument dient te worden afgewezen;

Verzoeker brengt het bewijs aan dat de uitwinningsprocedure, waarnaar Tussenkomende Partij verwijst, stilgelegd is door het vatten van de Beslagrechter te Veurne;

4. Tegenpartij en Tussenkomende Partij merken verder op dat verzoeker zich baseert op

- de aantasting van de zuiveringscyclus van het water door rechtekking van de waterloop;
- het ontstaan van een 'vrije zone' van 7 meter breedte langsheen de spoorwegberm, waarin geen daadwerkelijk beheer mogelijk is;

5. Op zich betwisten de Tegenpartijen niet dat deze elementen zullen voorkomen; zij betwisten enkel dat deze elementen een nadeel uitmaken in hoofde van verzoeker;

Hoe kan het ook anders nu de natuurvergunning die Tussenkommende Partij neerlegt verwijst naar de zuiverende functie van de waterloop; het gaat om de 'afwatering' ofte 'afvoer' van de aanpalende erven;

Tegenpartij Stad Veurne merkt in het bijzonder op dat de nadelige gevolgen kunnen bestreden worden door burgerlijke procedures uit hoofde van burenhinder;

6. Aldus dient te worden vastgesteld dat Tegenpartijen zichzelf (en elkaar) tegenspreken;

Hoewel zij stellen het belang van verzoeker bij huidig geding te betwisten, geven zij aan dat er voor het verhelpen aan het nadeel andere procedures ter beschikking zouden zijn;

Aldus erkennen zij impliciet dat verzoeker een nadeel lijdt uit de vergunde situatie;

7. De Raad heeft al erkend dat het nadeel dat voortspruit uit een vergunning dient bestreden te worden door het aanvechten van de vergunning zelf;

Het is precies om die reden dat huidig geding aanhangig werd gemaakt;

8. Daarenboven dient het voordeel dat verzoeker nastreeft zelfs niet eens kwantificeerbaar te zijn; een moreel voordeel volstaat;

In huidig geval gaat het evenwel evenzeer om een patrimoniaal voordeel, te weten de exploitbaarheid van de hoeve van verzoeker;

Het minimale doch zekere voordeel dat verzoeker nastreeft wordt evenwel eens zo duidelijk bij lezing van het standpunt van Tegenpartij Stad Veurne;

Deze meent dat de nadelen waarnaar verzoeker verwijst het voorwerp kunnen uitmaken van procedures voor de burgerlijke rechtbanken wegens burenhinder;

Aldus erkent Stad Veurne de negatieve impact van de vergunde situatie op de situatie van verzoeker; daarenboven erkent Stad Veurne minstens impliciet dat het gaat om een problematiek die dient te worden uitgeklaard via de op zich kostelijke burgerrechtelijke procedures;

Het voordeel zit hem dan ook in de afwezigheid van noodzaak aan bijkomende gedingen, door het in de wortel regelen van de situatie tussen beide erven;

9. Stad Veurne werpt op dat het nieuwe tracé van de beek slechts enkele meters zou bedragen;

Of de omvang van het nieuwe tracé pertinent is bij de beoordeling van het belang bij huidig geding, is nog maar de vraag;

Alleszins dient te worden vastgesteld dat het nieuwe - ingekorte - tracé niet 'enkele meters' doch maar liefst 200 meter bedraagt; wanneer rekening gehouden wordt met de curve van het oude tracé, gaat het om minstens een halvering van het tracé;

In het door de Stad Veurne aangehaalde advies van de Afdeling Land wordt precies de nadruk gelegd op het belang van de controle op de waterhuishouding; anders gezegd: de Afdeling Land heeft zelf een voorbehoud geformuleerd;

10. Verzoeker houdt eraan een materieel-feitelijke onduidelijkheid in het inleidende verzoekschrift uit te klaren;

Verzoeker verwees immers naar de invloed van de nieuwe situatie op zijn eigen erf, gezien de onderlinge positie van beide erven;

Zoals algemeen geweten heerst in Vlaanderen, en zeker in de kuststreek, een Zuidwestenwind;

Zoals op het grondplan kan gezien worden, voert de wind dus wel degelijk van het vergunde erf naar het erf van verzoeker;

11. Verzoeker heeft onbetwistbaar belang bij huidig geding”.

4.5. In zijn laatste memorie herneemt de verzoeker zijn repliek op de opgeworpen excepties zoals uiteengezet in zijn memorie van wederantwoord.

4.6. In haar laatste memorie beperkt de verwerende partij zich er toe haar standpunt ingenomen in de memorie van antwoord uitdrukkelijk te hernemen, en zich ook aan te sluiten bij de uiteenzetting ter zake in het verzoekschrift tot tussenkomst.

Beoordeling

4.7. De verzoeker heeft de nodige stukken bijgebracht waaruit blijkt dat hij eigenaar is van aan het betrokken perceel palende gronden. Daardoor alleen reeds doet hij in beginsel blijken van het rechtens vereiste belang. De verwerende partij en de tussenkomende partij brengen geen argumenten bij die te dezen tot een andere conclusie nopen.

4.8. De excepties worden verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. In een eerste middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 13, § 5, 1/ van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, en van artikel 11, § 2, 2/ van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De verzoeker zet dit middel uiteen als volgt:

“Volgens artikel 11 § 1. c) van het Besluit kunnen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied het uitgraven, verbreden, rechtekken, dichten van stilstaande waters, poelen of waterlopen niet voorgenomen worden zonder

voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke toestemming van het College van Burgemeester en Schepenen;

Volgens art. 11 § 2, 2/ van het Besluit dient de bouwvergunning afgeleverd (te worden) na advies van de ‘afdeling’;

Met de ‘afdeling’ wordt bedoeld:

‘de afdeling Natuur van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap’

Bijgevolg diende het advies van de afdeling Natuur van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ingewonnen te worden alvorens de stedenbouwkundige vergunning kon worden afgeleverd;

Op 25 maart 2006 heeft verzoeker Tegenpartij aangeschreven om bevestiging te bekomen dat Tegenpartij van oordeel was dat

- o geen aparte natuurvergunning vereist is; en
- o de afdeling Natuur van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen advies diende te geven;

Door op dit schrijven niet te antwoorden, bevestigde Tegenpartij van oordeel te zijn dat geen aparte natuurvergunning nodig was, en het advies van de Afdeling Natuur niet had moeten ingewonnen worden;

Nochtans is art. 11 van het Besluit duidelijk;

Het advies van de afdeling Natuur werd niet ingewonnen; Aldus schendt de Beslissing art. 11 § 2, 2/ van het Besluit;

Het advies is een substantieel vormvereiste; het wordt aangekondigd in het Decreet en uitdrukkelijk vermeld in het Besluit; bovenal gaat het om een maatregel van algemeen belang, en het is precies dit oogmerk van algemeen belang die van de maatregel een substantieel vormvoorschrift maakt;

Zoals reeds aangegeven in titel 9 van huidig verzoek, wordt verzoeker geschaad in zijn belangen door het niet-naleven van het voorschrift; het (is) precies de Afdeling Natuur die de evaluatie van de impact op het geheel voor wat betreft flora en fauna en milieu-effecten (zuivering door werking van het water) zal maken”.

Beoordeling

5.2. Artikel 13, § 5, 1/ van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, bepaalt:

“§ 5. Onverminderd de bepalingen van §§ 3 en 4, wordt het geheel of gedeeltelijk wijzigen van kleine landschapselementen of de vegetatie ervan, voor zover de Vlaamse Regering die wijzigingen niet verbiedt, tevens afhankelijk gemaakt van het verkrijgen van een vergunning in de volgende gebieden:

1/ de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden en de agrarische gebieden en de met al deze gebieden vergelijkbare bestemmingsgebieden, aangewezen op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening”.

Artikel 11, § 1, 1ste alinea en § 2, 2/ van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering

van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, bepaalt:

“§ 1. Onverminderd de bepalingen van het artikel 9 van het decreet zijn in de gebieden en zones bedoeld in het artikel 9 van dit besluit waarbij voor de vogelrichtlijngebieden in dit artikel uitgegaan wordt van de perimeter alsook in de gebieden van het IVON en de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden aangewezen met toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening, de volgende activiteiten tot wijziging van kleine landschapselementen verboden zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning:

(...)

§ 2. Voor zover uitdrukkelijk voldaan is aan de zorgplicht opgelegd door artikel 14 van het decreet, geldt de in § 1 bedoelde vergunningsplicht niet wanneer de activiteiten tot wijziging van vegetatie:

(...)

2/ hetzij worden uitgevoerd op basis van een regelmatige bouwvergunning afgeleverd met toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening na advies van de afdeling en voor zover uitdrukkelijk is voldaan aan de bepalingen van artikel 16 van het decreet van inzake het tegengaan van vermijdbare schade”.

5.3. Deze bepaling bevat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoeker voorhoudt, geen verplichting om de aanvragen tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor advies voor te leggen aan de afdeling Natuur, maar enkel een mogelijkheid tot vrijstelling van de verplichting tot het aanvragen van een afzonderlijke natuurvergunning indien in het kader van de procedure tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning het advies van de afdeling Natuur wordt ingewonnen.

Het niet inwinnen van het advies van de afdeling Natuur kan bijgevolg niet de onwettigheid van de verleende stedenbouwkundige vergunning tot gevolg hebben, maar hoogstens de onuitvoerbaarheid ervan bij gebreke aan de noodzakelijke natuurvergunning.

5.4. Het middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

5.5. In een tweede middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 13, §§ 4 en 5 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en artikel 7, § 2, 2/ van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering

van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

Hij zet dit middel uiteen als volgt:

“Volgens art. 7, § 1 van het Besluit zijn wijzigingen aan historisch permanent grasland verboden;

Historisch permanent grasland is

‘een half natuurlijke vegetatie bestaande uit grasland gekenmerkt door het langdurige grondgebruik als graasweide, hooiland of wisselweide met ofwel cultuurhistorische waarde, ofwel een soortenrijke vegetatie van kruiden en grassoorten waarbij het milieu wordt gekenmerkt door aanwezigheid van sloten, greppels, poelen, uitgesproken microreliëf, bronnen of kwelzones’

Een uitzondering hierop kan worden toegestaan indien er een bouwvergunning wordt afgeleverd na advies van de ‘afdeling’;

Met de ‘afdeling’ wordt bedoeld:

‘de afdeling Natuur van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap’

Het perceel waarvoor de Beslissing werd genomen, is een historisch permanent grasland; Het gaat immers om ‘blijvend grasland’, zoals de VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ aangeeft;

Daarenboven wordt het gekenmerkt door de aanwezigheid van een sloot of een greppel, hetgeen trouwens al blijkt uit de aanvraag tot demping en heraanleg van de beek;

Zij werd steeds gebruikt als graasweide;

Bijgevolg diende het advies van de afdeling Natuur van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ingewonnen te worden alvorens de stedenbouwkundige vergunning kon worden afgeleverd;

Het advies van de afdeling Natuur werd niet ingewonnen; Aldus schendt de Beslissing art. 7 § 2, 2/ van het Besluit;

Het advies is een substantieel vormvereiste; het wordt aangekondigd in het Decreet en uitdrukkelijk vermeld in het Besluit; bovenal gaat het om een maatregel van algemeen belang, en het is precies dit oogmerk van algemeen belang die van de maatregel een substantieel vormvoorschrift maakt;

Zoals reeds aangegeven in titel 9 van huidig verzoek, wordt verzoeker geschaad in zijn belangen door het niet-naleven van het voorschrift; het (is) precies de Afdeling Natuur die de evaluatie van de impact op het geheel voor wat betreft flora en fauna en milieu-effecten (zuivering door werking van het water) zal maken”.

Beoordeling

5.6. Artikel 13, §§ 4 en 5 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, bepaalt:

“§ 4. Onverminderd de bepalingen van § 3 wordt het wijzigen van de vegetatie of het geheel of gedeeltelijk wijzigen van kleine landschapselementen of de vegetatie ervan, voor zover de Vlaamse regering die wijzigingen niet verbiedt, afhankelijk gemaakt van het verkrijgen van een vergunning. Het gaat daarbij om de volgende gebieden:

1/ de groengebieden, de parkgebieden, de buffergebieden, de bosgebieden, de natuurontwikkelingsgebieden, de valleigebieden, de brongebieden, de agrarische gebieden met ecologisch belang of waarde, de agrarische gebieden met bijzondere waarde en de met al deze gebieden vergelijkbare bestemmingsgebieden, aangewezen op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;

2/ de beschermde duingebieden, aangeduid krachtens artikel 52 van de wet van 12 juli 1973, toegevoegd bij decreet van 14 juli 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen;

3/ de gebieden afgebakend volgens of in uitvoering van internationale overeenkomsten of verdragen betreffende het natuurbehoud of van akten betreffende het natuurbehoud, met inbegrip van Europese richtlijnen, vastgesteld op grond van internationale verdragen.

De Vlaamse regering kan bepalen welke activiteiten een wijziging zijn van de vegetatie of van kleine landschapselementen of van de vegetatie ervan.

§ 5. Onverminderd de bepalingen van §§ 3 en 4, wordt het geheel of gedeeltelijk wijzigen van kleine landschapselementen of de vegetatie ervan, voor zover de Vlaamse regering die wijzigingen niet verbiedt, tevens afhankelijk gemaakt van het verkrijgen van een vergunning in de volgende gebieden:

1/ de landschappelijk waardevolle agrarische gebieden en de agrarische gebieden en de met al deze gebieden vergelijkbare bestemmingsgebieden, aangewezen op de plannen van aanleg of de ruimtelijke uitvoeringsplannen van kracht in de ruimtelijke ordening;

2/ het IVON”.

Artikel 7, § 1 en § 2, 2/ van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu, bepaalt:

“Art. 7. § 1. Onverminderd de bepalingen van artikel 9 van het decreet is het wijzigen van de volgende kleine landschapselementen en vegetaties verboden :

1/ holle wegen;

2/ graften;

3/ bronnen;

4/ historisch permanent grasland en poelen gelegen in groengebieden, parkgebieden, buffergebieden en bosgebieden;

5/ vennen en heiden;

6/ moerassen en waterrijke gebieden;

7/ duinvegetaties.

De onder punten 5/, 6/, en 7/ vermelde vegetaties worden nader aangegeven in bijlage V.

§ 2. Voor zover uitdrukkelijk voldaan is aan de zorgplicht opgelegd door artikel 14 van het decreet, geldt het in § 1 bedoelde verbod niet wanneer de activiteiten tot wijziging van kleine landschapselementen en vegetaties:

(...)

2/ hetzij worden uitgevoerd op basis van een regelmatige bouwvergunning afgeleverd met toepassing van de wetgeving op de ruimtelijke ordening na advies van de afdeling en voor zover uitdrukkelijk is voldaan aan de bepalingen van artikel 16 van het decreet inzake het tegengaan van vermijdbare schade”.

5.7. Het uitgangspunt van het middel is gesteund op het verbod tot het wijzigen van historisch permanent grasland, zoals opgenomen in artikel 7, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

5.8. Er dient te worden vastgesteld dat het in artikel 7, § 1, 4/ bedoelde verbod beperkt is tot de groengebieden, parkgebieden, buffergebieden en bosgebieden, en dit zowel voor historisch permanent grasland als voor poelen. In casu ligt het betrokken terrein niet in een zodanig gebied maar in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, zodat het in deze bepaling vervatte verbod niet geldt, en er dus evenmin sprake kan zijn van een schending van de uitzonderingsbepaling op dit verbod.

5.9. Het middel is niet gegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

5.10. In een derde middel voert de verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de zorgvuldigheidsplicht.

Hij zet dit middel uiteen als volgt :

“De zorgvuldigheidsplicht bij het nemen van een bestuurlijke beslissing is erkend als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur;

1. Zij houdt in dat een beslissing dient gebaseerd te zijn op een correcte feitenvinding;

De Beslissing vermeldt op geen enkele plaats dat het gaat om grasland;

Nochtans is dit gegeven, zoals in punt 10.2 aangegeven, essentieel voor de beoordeling van de aanvraag;

Afhankelijk van de kwalificatie als grasland, dient al dan niet het advies van de afdeling natuur van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ingewonnen worden;

De Beslissing is dus niet gebaseerd op correcte feitenvinding;

2. Daarenboven houdt het zorgvuldigheidsbeginsel in dat de beslissing gesteund moet zijn op een volledig onderzoek van de zaak;

Indien het gebrek het advies van de Afdeling Natuur op te vragen niet aanzien zou kunnen worden als een inbreuk op een substantieel vormvereiste, quod non, dient te worden vastgesteld dat het Besluit aangeeft wat het onder een volledig onderzoek verstaat;

Een volledig onderzoek van de zaak veronderstelt het advies van de Afdeling Natuur; Nu dit advies niet werd ingewonnen, werd geen volledig onderzoek gevoerd;

De beslissing is dus niet gesteund op een volledig onderzoek van de zaak”.

Beoordeling

5.11. De stedenbouwkundige vergunning en de natuurvergunning worden door afzonderlijke reglementeringen met een eigen finaliteit beheerd.

Ook in dit middel gaat de verzoeker er zoals in het eerste middel verkeerdelijk van uit dat een advies van de afdeling Natuur vereist is.

Voorts brengt de verzoeker geen enkel element bij om aan te tonen dat het bestreden besluit vanuit stedenbouwkundig oogpunt onzorgvuldig is genomen.

5.12. Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig april 2010, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens